

Uitarea

CTN

Peste marginea grădinii
Curg broboadele de cer,
Din adâncuri doar străbunii
Îndurare lumii cer.

Slove ies către lumină
Precum apa din izvor,
Undeva o mandolină
Leagănă un colț de nor.

Turle de biserici saltă
În cântări de heruvimi
Prinse-n horă laolaltă
Peste-a lumii adâncimi.

Pe sub plopi uitați de vreme
Zăbovesc câțiva bătrâni,
Prin grădini de crizanteme
Lâncezesc copacii spâni.

S-au dus vremurile-n care
Răsunau printre ostrețe
Vorbe spuse la-ntâmplare
Și urări de la ospete!

Au rămas sub cerul lumii
Doar tăcerea și uitarea.
Din înaltul lor salcâmii
Triști scrutează depărtarea.

Clopotele-și cântă jalea
Cu al lor glas de prohod,
Slovele nu-și află calea
Spre a lumii trist norod.

Rătăcesc prin valea morții
Ori pe drumuri neumbrate,
Calcă rugurile sorții
Către zări înlăcrimate.